

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و برزنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

گزارشها	Reports
---------	---------

علی قره جه لو*
فرستنده: فرید پرواز
۲۴ فبروری ۲۰۱۴

عبدالله گول رئیس جمهور فعلی ترکیه کیست؟

۱- “ارول بیل بیللیک” Erol Bilbilik

نویسنده ترک ارول بیل بیللیک کتابی به نام: “امریکا پرست ها” نوشته و حادثه “جمعه خونین” در ترکیه (۱۶ فبروری ۱۹۶۹) را تشریح کرده است، که رئیس جمهور فعلی ترکیه عبدالله گول از رهبران اصلی آن بوده است.

فرازهائی از کتاب “امریکا پرست ها”:

عبدالله گول به عنوان یک فعال دینی، عضو “کمیته چهل ها” Kırklar Komitesi بود. این کمیته تحت نظر سازمان “ضد چریک” بوده است که تحت کنترل سازمان سیا بود. مستشار وقت “سازمان اطلاعات ترکیه” MIT، “فواد دوغو” Fuad Doğu در تشکیل آن کمک های بی دریغ مالی و لجستیک کرده است. کمیته مزبور در سرکوب تظاهرات وسیع دانشجویان دانشگاه های استانبول و نیروهای چپ ترکیه که علیه حضور ناوگان ششم امریکا در استانبول اتفاق افتاد، نقش فعالی بازی کرد، که در تاریخ معاصر ترکیه به نام “جمعه خونین” ثبت شده است. این سازمان با کمک سازمان اطلاعات ترکیه، ۲۰ هزار چوب دستی و انواع و اقسام سلاح های سرد را در مسجدی نزدیک “دولما باخچه” Bahçe Dolma انبار کرده بود که آن روز در حمله به تظاهرات ضد امریکائی مورد استفاده قرار گرفت. در آن حادثه، هزاران نفر دستگیر، ۲۰۰ نفر زخمی و ۲ نفر کشته می شوند.

عبدالله گول آن زمان عضو “درگاه اسماعیل آقا” که امروز “محمود هوجا” نامیده می شود، بوده است. این درگاه در روی کار آمدن حکومت AKP نقش بسیار مؤثری داشت. عبدالله گول چون در محافل دانشجویی به عنوان یک فاشیست مذهبی شناخته شده و عکس هایش بر در و دیوار دانشگاه ها نصب شده بود، در این عملیات شرکت نمی کند، ولی عضو فعال کمیته چهل نفره ای بوده است که این عملیات را رهبری می کرد.

عبدالله گول بعداً تغییر قیافه داده و قیافه چپ ها را به خود می گیرد (موهای بلند، سبیل بلند . . .) و بی سر و صدا و بدون شرکت در کلاس های درس فارغ التحصیل می شود و ظاهراً با بورس “وقف فرهنگ ملی” Milli Kültür Vakfı ولی در واقع با بورس وزارت خارجه انگلیس (که بعداً افشاء می شود) به دانشگاه Exeter وارد می شود که سرویس های مخفی انگلیس و سیاستمداران آینده خود در جهان را تربیت می کند. (۱)

عبدالله گل رئیس جمهور ترکیه

ارول بیل بیلک در کتاب خود با دلایل مشخص اثبات می کند که چگونه در ترکیه "گل" ها، "سنبل" ها، و "لاله" ها ... (نام کد اعضای گلا دیو در ترکیه) از میان طریقت ها و جماعات مذهبی انتخاب و سپس در امریکا تربیت می شوند. ارول بیل بیلک در کتاب فوق ۳۰ نفر از گلا دیوهای ترکیه را انتخاب کرده و معرفی می کند که در میان آنها چهره های سرشناسی مانند: "تانسو چیلر" نخست وزیر سابق ترکیه، "فهمی کورو" (سرمقاله نویس سابق روزنامه "زمان" و محرم اسرار طیب اردوغان)، "چنگیز چاندار" (روزنامه نگار دست چپی سابق و عضو "فکر انبار" ویژه اردوغان)، "فتح الله گولن" و عبدالله گول قرار دارند.

۲ - فرانسیسکو کوسیکا Francesca Cossiga

کوسیکا رئیس جمهور سابق ایتالیا و مرد شماره یک گلا دیو در ایتالیا بود. او تجربیات خود را در این زمینه به "نور باتور" Nur Batur خبرنگار "روزنامه صاباح" بیان کرده است.

فرازهایی از مصاحبه فرانسیسکو کوسیکا

کوسیکا در این مصاحبه از تشکیل گلا دیو در دوران جنگ سرد صحبت می کند، که چگونه در دوران جنگ سرد رهبران آینده اروپا، در امریکا انتخاب می شدند، چگونه تربیت می شدند و چگونه وابسته به شاخه های سیاسی ناتو (گلا دیو) شده و اهداف سیاسی ناتو را دنبال می کردند. کوسیکا حکایت دوستان جوان خود را که با بورس وزارت خارجه امریکا تربیت شده و در کشورهای ناتو به مقامات حساسی مانند نخست وزیر، رئیس جمهور .. رسیده بودند، بیان می کند، و آن را یک برنامه تمام عیار گلا دیو می نامد. رهبرانی که در جهت فروپاشاندن اتحاد شوروی به عنوان رهبران بزرگ و نیرومند کشورهای خود نقش آفرینی کردند.

کوسیکا می گوید: تشکیلات گلا دیو را ناتو در کشورهای عضو، آلمان، فرانسه، ایتالیا، هلند، ناروی، بلجیم، یونان و ترکیه تأسیس کرد، اما در کشورهایی که عضو ناتو نبودند مانند سوئیس، سوئد و اتریش نیز تشکیلات گلا دیو سازماندهی شد. او توضیح می دهد که چگونه رهبران هر دو جناح سرمایه داری آلمان "هلموت کهل" و "هلموت اشمیت" (جناح دینداران و جناح سوسیال دموکرات ها) وابسته به گلا دیو بودند، و اکثراً از محافل کاتولیک انتخاب می شدند.

کوسیکا تعریف می کند: "آلدو مورو" به من خیلی اعتماد داشت. هر دوی ما در یک سازمان کاتولیک بودیم و به هم دیگر خیلی نزدیک بودیم. از حزب مسیحی سه جوان سیاستمدار را انتخاب کردند و هر سه ما را به امریکا فرستادند. در امریکا در "برنامه رهبران جوان" شرکت کردم. مارگارت تاچر، هلموت کهل، هلموت اشمیت، ژیسکار دستن هم بودند. همه مان خیلی جوان بودیم". (۲)

در اظهارات کوسیکا نکته قابل تأمل این است: مریدانی که از محافل کاتولیک انتخاب می شدند به مقامات مهم گلا دیو در کشورهای خود می رسیدند. گلا دیو یک تشکیلات نظامی نیست، بلکه تشکیلاتی وابسته به شاخه سیاسی ناتوست، که در رأس آن مقامات سیاسی امریکائی قرار دارند که تابع یک آموزش ویژه و طولانی قرار گرفته اند. گلا دیو در واقع "دولت پنهان" و یا "دولت در دولت" در کشورهای عضو ناتو است.

۳- اسرار شوالیه گری عبدالله گول

ارسلان بولوت، Arslan Bulut نویسنده "روزنامه یئنی چاغ" می نویسد: "در سایت وزارت خارجه امریکا، نام عبدالله گول در لیست رؤسای دولت هائی است که دولت امریکا آنها را تربیت کرده است". ارسلان بولوت در سلسله مقالاتی که تحت عنوان "اسرار شوالیه گری عبدالله گول" نوشته، می گوید که چگونه "بوس وزارت خارجه امریکا" به "بوس وقف فرهنگ ملی" Milli Kültür Vakfı تغییر یافته و بدین وسیله واقعیات مذکور از دید افکار عمومی ترکیه پنهان مانده است.

ارسلان بولوت در نتیجه گیری از مطالعات و تحقیقات خود در این زمینه، می نویسد: "بگذارید نواقص کوسیکا را تکمیل کنیم مدرسه ای که یکی از بزرگترین رهبران گلا دیو ژیسکار دستن {والری} را پرورش داده:

The Bureau of Educational and Cultural Affairs (ECA) of the US Department of States

عبدالله گل را نیز پرورش داده است". (۳)

طبق نظر ارول بیل بلیک و ارسلان بولوت، مریدان در سازمان های کاتولیک تبدیل به گلا دیو می شوند. در ترکیه نیز "سنبل" ها و "لاله" ها "گل" ها ابتداء از سازمان های جماعات و طریقت های مذهبی انتخاب و سپس در امریکا تربیت می شوند.

مسأله روابط عبدالله گول با طریقت های مذهبی، شرکت در عملیات ضد کمونیستی، امضای قرارداد سری ۹ ماده ای با امریکا، تلاش برای گذراندن لایحه از مجلس ملی ترکیه به منظور دادن اجازه عبور به ارتش امریکا از خاک ترکیه به شمال عراق و خدمت او به ستراتیژی خاورمیانه بزرگ امریکا با صداقت کامل تاکنون انجام پذیرفته است.

۴- "اوزدمیر اینجه Özdemir İnce

اوزدمیر اینجه، نویسنده "روزنامه حریت" می نویسد: "لیلا تاوشان اوغلو" Leyla Tavşanoğlu خبرنگار "روزنامه جمهوریت" در مصاحبه با رهبر حزب کارگر «دوغو پرینچک» می نویسد: امریکا طیب اردوغان را برای نخست وزیری و عبدالله گول را برای وزارت خارجه آماده می کند. این موضوع در ارگان "راند کورپوریشن" Rand Corporation که از نهادهای جانبی سازمان سیا است، نوشته شده است". (۱۶ فبروری ۱۹۹۷)

"دوغو پرینچک تثبیت فوق را حدود ۵ سال و ۸ ماه قبل از انتخابات ۳ نومبر ۲۰۰۲ در روزنامه "آیدینلیک" کرده بود. او نوشته بود که: "آبراموویتز" {مورتون آبراموویتز، سفیر وقت امریکا در ترکیه} طیب را به جای اربکان آماده می کند". (۲۰ اکتوبر ۱۹۹۶)

اوزدمیر اینجه، می نویسد: "اولین تماس اردوغان با آبراموویتز وقتی بود که طیب مسؤول یکی از شهرستان های "حزب رفاه" بود. بعد از این تماس، طیب از مسؤولیت شهرستان به مسؤولیت استان حزب رفاه و سپس به عنوان شهردار استامبول ترفیع یافت".

"رئیس ایستگاه سیا {در خاورمیانه} "گراهام فولر" Graham Fuller در سال ۲۰۰۱، وظیفه "رهبری حرکت اسلامی" را به متجددین اردوغان داد. فولر در شماره ۵۲۰ "مجله آکتوئل" Dergisi Aktüel گفت: "جناح متجدد

درون حزب رفاه رهبر حرکت اسلامی خواهد شد“. او همچنین گفت، معمار حزبی که اردوغان تأسیس خواهد کرد {AKP} فتح الله گولن است“.

”طیب اردوغان در گردهمایی ”انجمن صاحبان صنایع و بیزنس های ترک“ Tüsiyad گفته بود: ”من راه اوزال {تورگوت اوزال} را از جایی که متوقف شده است، ادامه خواهم داد“. اینها در روزنامه آیدینلیک (۱۵ اپریل ۲۰۰۷) نوشته شده است“.

اوز دمیر اینچه سخنان خود را با جملات زیر خاتمه می دهد: “بعد از گردهمایی ۷ ساعته شورای مرکزی AKP برای تعیین کاندیدای حزب برای ریاست جمهوری، این وظیفه نهایتاً به عهده شخص اردوغان گذاشته شد! از حزبی که از ”د“ دموکراسی بی خبر است توقع چندانی ندارم. در شرایطی که طریقت های مذهبی به عنوان سازمان های ”جامعه مدنی“ تلقی می شوند، بدون تردید قبول ”شیخ“ به عنوان تنها مرجع تصمیم گیری طبیعی است. اما سؤال این جاست که: شیخ شیخ کیست؟ آنچه که تهوع آور است این است که ارباب قلمی که خود را مدافع دموکراسی جا می زنند، در این زمینه هیچ اعتراضی نکردند“. (۴)

در واقع انتصاب عبدالله گول به ریاست جمهوری ترکیه و سپس انتخاب وی توسط شخص اردوغان به عنوان کاندیدای ریاست جمهوری AKP و نهایتاً با هزاران ترفند، قبولاندن ”انتخاب“ وی به عنوان گزینه ”اراده ملی“ به مردم، واقعیتی است که در ترکیه اتفاق افتاده است!

۵- اظهار نظر ”دوغو پرینچک“ Doğu Perinçek

دوغو پرینچک رهبر ”حزب کارگر“ ترکیه در این خصوص می نویسد: “بیش از ۸ سال است که اعتراف عبدالله گول به قرارداد ۹ ماده ای را – که یک قرارداد خدمت یک جانبه به امریکا است – مدام به میان افکار عمومی ترکیه برده و مطرح می کنیم، اما، هم CHP (حزب جمهوری خواه خلق) و هم MHP (حزب حرکت ملی) سعی می کنند بر روی این مسأله سرپوش بگذارند!

نکند، در کشور ما، سنبل ها، لاله ها و گل هایی هم هستند که ما از آنها بی خبریم؟
دوغو پرینچک جمع بندی نظرات، و راه پیشنهادی خود را نیز ارائه می دهد: “همه باید بدانند: انتخابات ریاست جمهوری نمی تواند انتخاب سنبل، از میان سنبل های ناتو باشد! تأسیس دموکراسی در ترکیه از سرنگونی دیکتاتوری گلابیو می گذرد!“ (۵)

منابع:

İstanbul 2008 Amerikanperestler. Doruk Yayınları.. Erol Bilbilik (1

Erol Bilbilik . Küresel Dünya Politikaları ve Ulusal Seçenekler. Kaynak Yayınları. İstanbul 2002

۱۷ Şubat 2009 Nur Batur. Sabah Gazetesi.(2

۱۳ .Kasım. 2010 Arslan Bulut. Yeni Çağ Gazetesi. 10 kasım. 2011(3

Arslan Bulut. Açılım Şifreleri. Bilge Oğuz Yayınları. İstanbul 2010

Özdemir İnce. Hürriyet Gazetesi. 21 Nisan. 2007 (4

Doğu Perinçek. Aydınlık Gazetesi. 14 Kasım. 2011(5

* علی قره جه لو، نویسنده و مترجم مستقل ساکن تورنتو، دارای دکترای علوم سیاسی، در حوزه مسائل سیاسی ملیت های ایران به ویژه ترک ها و مسائل سیاسی ترکیه و آذربایجان و ارمنستان می نویسد.

یادداشت:

خوانندگان عزیز،

امیدوارم وقتی این گزارش را می خوانید، اندکی هم به ارتباط عوامل دستگاه های استخباراتی در مجموع غرب و شرق در داخل کشور خود یعنی افغانستان اسیر دربند و زنجیر استعمار و ارتجاع نیز بیندیشید.

وقتی می خوانیم که افرادی مانند هلموت کهل، هلموت شمیت (هر دو صدراعظم المان) و ژیسکار دیتسن رئیس جمهور فرانسه و ده ها وطن فروش دیگر از پستان استخبارات امریکا «شیر ترقی» نوشیده اند، شک کردن به هویت استخباراتی افرادی از قماش خلیل زاد ها، اشرف غنی احمد زی ها، کرزی ها، عبدالله عبدالله ها، سیاف ها، سپینا ها و سایر افرادی از همین قماش، اگر نه هم هویتی با جواسیس باید باشد، چیزی نیست به جز سفاقت تا درجه نقصان شعور.

اداره پورتال AA-AA